

Počet zmínek: 1

Online: 1

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

## Online 1

### Režisérské duo SKUTR o ostravském Requiem: Každý život je osobitý, vzácný a křehký. Važme si jej!

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 14.10.2026 5:51, Datum importu: 14.10.2026 8:04, Zdroj: ostravan.cz, Autor: Aleš Honus, Rubrika: Divadlo, Periodicita: Denně, Provozovatel: Aleš Honus, Země: CZ, AVE: 1 500 Kč, GRP: 0, OTS: 216, Měsíční návštěvnost: 13 606, Celková návštěvnost: 6 552, RU/den: 216, RU/měsíc: 4 292

Verdiho Requiem není opera, ale duchovní skladba, zádušní mše která nemá klasický děj. Co bylo tím hlavním impulsem, abyste zrovna tomuto dílu dali divadelní, scénickou podobu? Oslovili vás lidé z ostravského divadla s nabídkou inscenovat právě tento titul, anebo se spolupráce rodila jinak?

Kukučka: S nabídkou tohoto titulu nás oslovil Jiří Nekvasil. Má pro nás vždy podnětné, inspirativní výzvy. S Lukášem rádi inscenujeme věci, o kterých si myslíme, že jsou neinscenovatelné, takže to u nás hned zarezonovalo.

Requiem bylo napsáno jako koncertní skladba, vy ale ve vašem pojetí sázííte na silnou vizuální a pohybovou složku. Jaké konkrétní obrazy nebo metafory se vám v mysli rodily, když jste poprvé poslouchali Verdiho apokalyptické Dies irae a další části tohoto velkolepého díla? A jak se tato první představa měnila s opakovanými poslechy i při komunikaci s dalšími členy inscenačního týmu?

Trpišovský: Na začátku nás skladba zahltila, je tam tolik impulzů a odkazů! Později jsme si připustili, že to je a má být vlastnost tohoto díla. Být zahlcen a pohlcen. Hlavně v tom smyslu, že je to skladba, která je rituálem, ne operním dílem. Je tu tedy důležitý prožitek průběhu. Stejně jako když jdete na svatbu nebo pohřeb. Nikdy se nebudete ptát: „A o čem byla ta svatba?“ Slovy se to nedá popsat, museli byste na tom rituálu být a prožít jej.

Kukučka: Při postupném poslouchání jsme zjistili jednu věc, že Verdiho Requiem je hodně o životě. To je patrné z emocí jednotlivých částí. To nás dovedlo, že to budeme hrát o zrození. O strachu z toho, když máme na svět přivést nového člověka – zároveň mu dáte i jednu jistotu – že se setká se smrtí. Chcete to udělat svému dítěti? Zároveň ve zrození nového života je i překonání smrti. Později jsme s týmem řešili dramatický prostor. Obecnou – symbolicky – mramorovou síň. Krematorium. A do něj vprostřed vloženou kostku, kde se objevuje obyčejný život.

Ze zkoušky inscenace Requiem. (Foto: Martin Popelář)

V operách vás vede příběh postav s předem danou charakteristikou, v Requiem ale žádný příběh není, je tu jen člověk tváří v tvář věčnosti. Bylo to pro vás jako pro režiséry osvobozující, nebo naopak složitější, když jste neměli k dispozici klasické dramatické situace?

Kukučka: To bylo velmi těžké a krásné zároveň. A když sledujete hudbu, jednotlivé části, zjistíte, že je to taková šroubovice – spirála, kde se neustále vracíte k určitým slovům, významům, symbolům. Takové tékání. To vše se odráží i v jevištní básni, kterou uvidíte.

Zveřejněné fotografie ze zkoušek ukazují promyšlenou práci s barvami i symbolickými detaily, ve kterých jsou přítomny i odkazy na moderní dobu. Je pro vás důležité, aby publikum nezažilo jen historickou zádušní mši, ale aby spatřilo i jakési zrcadlo dnešní doby?

Trpišovský: Ano, v centru té kontemplace, bychom měli být my. Dnešní člověk.

Ze zkoušky inscenace Requiem. (Foto: Martin Popelář)

V inscenaci dáváte velký prostor tanci a choreografii Jana Kodeta prostřednictvím postav Dívky a Chlapce. Jakou roli tyto dvě postavy v příběhu Requiem hrají a co přesně symbolizují?

Kukučka: Kolem této dvojice se točí hlavní příběh, který ale nevyprávíme kauzálně. Spíš jen v záblescích vzpomínek. Jejich setkání někde na lavičce v parku dá vzniknout později novému životu, kterým chlapec překoná svou smrt. Ale takto to zní velmi banálně. Nicméně jsou důležitými nositeli tématu nového života, nad kterým můžeme přemýšlet.

Hudební nastudování má na starosti dirigent Marek Šedivý. Jak probíhal dialog mezi vaší režijní představou a jeho hudebním výkladem Verdiho partitury? Museli jste vzájemně dělat nějaké kompromisy? Stalo se vám třeba během zkoušení, že hudební tempo nebo dynamika, kterou dirigent nasadil, úplně změnila to, jak jste původně zamýšleli vystavět konkrétní scénický obraz?

Trpišovský: Dialog to byl inspirativní a nemyslím, že by šlo o kompromisy. Trochu jsme se natrápili umístěním dvou sborů do prostoru – jak to předpokládá Verdiho partitura v Sanctus. Marek Šedivý měl oprávněné obavy o kontakt se sborem i o to, aby se v prostoru nerozpadl. Díky skvělému panu sbormistrovi, panu Juriji Galatenkovi, ale vznikl skutečně prostorový zážitek, který snad diváci ocení. A pak taková drobnost s velkým bubnem. Je umístěn v lóži. Má významnou roli v Dies irae. Marek se jej snažil zvukově vyvážit s orchestrem a sborem. Pro mne ale velký buben svým zvukem dramaticky otevírá zem do pekla. Neustále jsem tedy chodil za Markem, ať hraje buben víc. Chtěl jsem to dramatické a Marek zase myslí na ostatní složky. Takové legrace společně zažíváme.

Ze zkoušky inscenace Requiem. (Foto: Martin Popelář)

Requiem pracuje s tématem smrti, ale i naděje. Je vaše pojetí spíše temnou vizí posledního soudu, nebo v něm diváci najdou primárně smíření a světlo?

Trpišovský: Jsem přesvědčený, že najdou smíření a světlo. Naši smrtelnost totiž překračuje další zrození.

Pokud byste měli divákovi, který zná Requiem jen z koncertního provedení nebo z nahrávky, poslat jednoduchý vzkaz, s jakým nastavením myslí má do **Divadla Antonína Dvořáka** vstoupit? A co by v něm mělo rezonovat, až se bude vracet domů?

Kukučka: Byl bych rád, kdyby si každý divák odnesl něco svého, svůj příběh, myšlenku, kterou v něm dílo vyvolalo. Jako když čtete báseň.

Trpišovský: Měl by to být zážitek z hodiny a půl kontemplace, kdy zapomenete na vše a necháte se unášet, inspirovat, vzpomínat, nebo jen tak být, protože každý život je tak osobitý, vzácný a křehký. Vážme si ho!

## Režisérské duo SKUTR o ostravském Requiem: Každý život je osobitý, vzácný a křehký. Vážme si jej!



Lukáš Trpišovský

14.10.2026 07:51

Divadlo

Rozhovor

Operní soubor Národního divadla moravskoslezského v Ostravě ve čtvrtek 15. října uvede premiéru nové verze monumentálního Requiem od Giuseppe Verdiho. Zároveň to je vůbec první zádušní mše, kterou ostravská opera zařadila na repertoár. Inscenaci připravuje režisérské duo SKUTR, které v Ostravě v minulosti nastudovalo i opery Vítěly páně Broučkovy a Julietta aneb Snáf. Členové tandemu Martin Kukučka a Lukáš Trpišovský nám krátce před premiérou Requiem odpověděli na několik otázek.



Zleva Lukáš Trpišovský a Martin Kukučka.  
Foto: Martin Popelář

Verdiho Requiem není opera, ale duchovní skladba, zádušní mše která nemá klasický děj. Co bylo tím hlavním impulsem, abyste zrovna tomuto dílu dali divadelní, scénickou podobu? Oslovili vás lidé z ostravského divadla s nabídkou inscenovat právě tento titul, anebo se spolupráce rodila jinak?

Kukučka: S nabídkou tohoto titulu nás oslovil Jiří Nekvasil. Má pro nás vždy podnětné, inspirativní výzvy. S Lukášem rádi inscenujeme věci, o kterých si myslíme, že jsou nainspirovatelné. Takže to u nás hraje

Stáhněte si mobilní aplikaci Rádio Ostrava:



ostravského divadla s nabídkou inscenovat právě tento titul, anebo se spolupráce rodila jinak?

**Kukučka:** S nabídkou tohoto titulu nás oslovil Jiří Nekvasil. Má pro nás vždy podnětné, inspirativní výzvy. S Lukášem rádi inscenujeme věci, o kterých si myslíme, že jsou neinscenovatelné, takže to u nás hned zarezonovalo.

Requiem bylo napsáno jako koncertní skladba, vy ale ve vašem pojetí sázíte na silnou vizuální a pohybovou složku. Jaké konkrétní obrazy nebo metafory se vám v mysli rodily, když jste poprvé poslouchali Verdiho apokalyptické Dies irae a další části tohoto velkolepého díla? A jak se tato první představa měnila s opakovanými poslechy i při komunikaci s dalšími členy inscenačního týmu?

**Trpišovský:** Na začátku nás skladba zahltla, je tam tolik impulzů a odkazů! Později jsme si připustili, že to je a má být vlastnost tohoto díla. Být zahlcen a pohlcen. Hlavně v tom smyslu, že je to skladba, která je rituálem, ne operním dílem. Je tu tedy důležitý prožitek průběhu. Stejně jako když jdete na svatbu nebo pohřeb. Nikdy se nebudete ptát: „A o čem byla ta svatba?“ Slovy se to nedá popsat, museli byste na tom rituálu být a prožít jej.

**Kukučka:** Při postupném poslouchání jsme zjistili jednu věc, že Verdiho Requiem je hodně o životě. To je patrné z emocí jednotlivých částí. To nás dovedlo, že to budeme hrát o zrození. O strachu z toho, když máme na světě přivést nového člověka – zároveň mu dáte i jednu jistotu – že se setká se smrtí. Chcete to udělat svému dítěti? Zároveň ve zrození nového života je i překonání smrti. Později jsme s týmem řešili dramatický prostor. Obecnou – symbolicky – mramorovou síň. Krematorium. A do něj vprostřed vloženou kostku, kde se objevuje obyčejný život.



Ze zkoušek inscenace Requiem. (Foto: Martin Popelář)

V operách vás vede příběh postav s předem danou charakteristikou, v Requiem ale žádný příběh není, je tu jen člověk tvář v tvář věčnosti. Bylo to pro vás jako pro režiséry osvobozující, nebo naopak složitější, když jste neměli k dispozici klasické dramatické situace?

**Kukučka:** To bylo velmi těžké a krásné zároveň. A když sledujete hudbu, jednotlivé části, zjistíte, že je to taková šroubovice – spirála, kde se neustále vracíte k určitým slovům, významům, symbolům. Takové tékání. To vše se odráží i v jevištní básni, kterou uvidíte.

Zveřejněné fotografie ze zkoušek ukazují promyšlenou práci s barvami i symbolickými detaily, ve kterých jsou přítomny i odkazy na moderní dobu. Je pro vás důležité, aby publikum nezažilo jen historickou zádušní mši, ale aby spatřilo i jakési zrcadlo dnešního světa?

**Trpišovský:** Ano, v centru té kontemplace, bychom měli být my. Dnešní člověk.



**Infoservis**

11.10.2026

07:57 / Hosty Rádía Ostravan budou manželé Markéta a Roman Harokovi

09.10.2026

18:31 / Verdiho Requiem se odehraje poprvé na scéně Národního divadla moravskoslezského v Ostravě

08.10.2026

13:46 / Nová kniha Věla Grossmann představuje pohnutou historii významné ostravské památky

07.10.2026

19:28 / Hostu živého vysílání Rádía Ostravan budou ve

ZOBRAZIT DALŠÍ

## Nejnovější články

- Režisérské duo SKUTR o ostravském Requiem: Každý život je osobitý, vzácný a křehký. Vážme si jej! 14.10.2026
- Divadelní festival Bez hranic přinese velkou dávku emocí a rozdat ceny 12.10.2026
- Těšínské divadlo uvedlo Všechny báječné věci a jednu báječnou herečku v osvěžujícím monodramatu 11.10.2026
- Hosty Rádía Ostravan budou manželé Markéta a Roman Harokovi 11.10.2026
- Verdiho Requiem se odehraje poprvé na scéně Národního divadla moravskoslezského v Ostravě 09.10.2026
- Zpověď v tónech romantismu: Kristína Kasiková na novém albu otevírá brány lidské duši 09.10.2026
- Nová kniha Věla Grossmann představuje pohnutou historii významné ostravské památky 08.10.2026
- Hosty živého vysílání Rádía Ostravan budou ve čtvrté členové kapely QAI 07.10.2026
- Janáčkovy filharmonie zve k muzicírování batolata i seniory 07.10.2026
- Ateliér NDM představuje Limity, nový mezinárodní projekt pro mladé performery a dokumentaristy 07.10.2026

**Hitparáda rádiOstravan**  
Pořadí pro týden 12.-18.10.2026

|     |                                                  |           |
|-----|--------------------------------------------------|-----------|
| 1.  | NATÁLIE TICHÁNKOVÁ & 4GOOD – Světlo a stíny      | 14. týden |
| 2.  | EWA FARNA A MIRAI NAVRÁTIL – Vzpomeneš si?       | 23. týden |
| 3.  | MYSCHAK BAND – Eman Cypovany                     | 28. týden |
| 4.  | KOKS – Po nebi plout                             | 8. týden  |
| 5.  | KROJENY – Ondrášek                               | 5. týden  |
| 6.  | JAN HILAR A NOČNÍ SMĚNA – Dům nad údolím         | 21. týden |
| 7.  | KUKAČKA BAND – Almost Famous                     | 7. týden  |
| 8.  | QAI – Čekám                                      | 1. týden  |
| 9.  | ZAHRADKAŘI – Stepič punk 2.0.                    | 16. týden |
| 10. | EVERLIGHT – Nikdy se zů (feat. Adela Bystroňová) | 16. týden |

**NOVINKA:**  
MARTIN CHODÚR  
- V noci na středu

**HLASUJTE  
V DALŠÍM KOLE**

**Podcasty** rádiOstravan

**rádiOstravan**  
**Podpořte hudbu  
našeho kraje**  
dobrovolným předplatným  
na transparentní účet 2903129090/2010.

QR Platba

Peníze využíváme na udržení  
a rozvoj Rádía Ostravan.

Na rok 2026 je aktuálně vybráno:  
12 611,09 Kč z 100.000,- Kč

člověk.



Ze zkoušky inscenace Requiem. (Foto: Martin Popelář)

**V inscenaci dáváte velký prostor tanci a choreografii Jana Kodeta prostřednictvím postav Dívky a Chlapce. Jakou roli tyto dvě postavy v příběhu Requiem hrají a co přesně symbolizují?**

**Kukučka:** Kolem této dvojice se točí hlavní příběh, který ale nevyprávíme kauzálně. Spíš jen v záblescích vzpomínek. Jejich setkání někde na lavičce v parku dá vzniknout později novému životu, kterým chlapec překoná svou smrt. Ale takto to zní velmi banálně. Nicméně jsou důležitými nositeli tématu nového života, nad kterým můžeme přemýšlet.

**Hudební nastudování má na starosti dirigent Marek Šedivý. Jak probíhal dialog mezi vaší režijní představou a jeho hudebním výkladem Verdiho partitury? Museli jste vzájemně dělat nějaké kompromisy? Stalo se vám třeba během zkoušení, že hudební tempo nebo dynamika, kterou dirigent nasadil, úplně změnila to, jak jste původně zamýšleli vystavět konkrétní scénický obraz?**

**Trpišovský:** Dialog to byl inspirativní a nemyslím, že by šlo o kompromisy. Trochu jsme se natrápili umístěním dvou sborů do prostoru – jak to předpokládá Verdiho partitura v Sanctus. Marek Šedivý měl oprávněné obavy o kontakt se sborem i o to, aby se v prostoru nerozpadl. Díky skvělému panu sbormistrovi, panu Juriji Galatenkovi, ale vznikl skutečně prostorový zážitek, který snad diváci ocení. A pak taková drobnost s velkým bubnem. Je umístěn v lóži. Má významnou roli v Dies irae. Marek se jej snažil zvukově vyvážit s orchestrem a sborem. Pro mne ale velký buben svým zvukem dramaticky otevírá zem do pekla. Neustále jsem tedy chodil za Markem, ať hraje buben víc. Chtěl jsem to dramatické a Marek zase myslí na ostatní složky. Takové legrace společně zažíváme.



Ze zkoušky inscenace Requiem. (Foto: Martin Popelář)

**Requiem pracuje s tématem smrti, ale i naděje. Je vaše pojetí spíše temnou vizí posledního soudu, nebo v něm diváci najdou primárně smíření a světlo?**

**Trpišovský:** Jsem přesvědčený, že najdou smíření a světlo. Naši smrtelnost totiž překračuje další zrození.

QR Platba

Peníze využíváme na udržení  
a rozvoj Rádía Ostravan.

Na rok 2026 je aktuálně vybráno:  
12 611,09 Kč z 100.000,- Kč



Ze zkoušky inscenace Requiem. (Foto: Martin Popelář)

Requiem pracuje s tématem smrti, ale i naděje. Je vaše pojetí spíše temnou vizí posledního soudu, nebo v něm diváci najdou primárně smíření a světlo?

**Trpišovský:** Jsem přesvědčený, že najdou smíření a světlo. Naši smrtelnost totiž překračuje další zrození.

Pokud byste měli divákovi, který zná Requiem jen z koncertního provedení nebo z nahrávky, poslat jednoduchý vzkaz, s jakým nastavením mysli má do Divadla Antonína Dvořáka vstoupit? A co by v něm mělo rezonovat, až se bude vracet domů?

**Kukučka:** Byl bych rád, kdyby si každý divák odnesl něco svého, svůj příběh, myšlenku, kterou v něm dílo vyvolalo. Jako když čtete báseň.

**Trpišovský:** Měl by to být zážitek z hodiny a půl kontempace, kdy zapomenete na vše a necháte se unášet, inspirovat, vzpomínat, nebo jen tak být, protože každý život je tak osobitý, vzácný a křehký. Važme si ho!

## Podobné články



**Verdiho Requiem se odehraje poprvé na scéně Národního divadla moravskoslezského v Ostravě**

09.10.2026

Divadlo

Pozvánka



**Čerstvý vítěz Pražského pěvce Theodor Šimáček: Vyrostl jsem na opeře v rodné Ostravě**

10.06.2026

Hudba

Rozhovor